

Museu de Montserrat

Anatomia d'una illa a ulls clucs és el títol d'una gran instal·lació comissariada per Albert Mercadé, ubicada a la Sala Daura

El Museu de Montserrat presenta, de la mà de Jordi Fulla, una mirada inèdita i transcendent sobre els punts de relació estètics entre Orient i Occident

A la mostra, que es pot veure del 8 d'abril a l'11 de setembre, aquest artista de carcassa occidental fascinat per la mirada oriental ha mirat de capturar el punt de tensió estètica entre totes dues cultures

Montserrat, abril de 2017. L'estètica i el pensament orientals són una de les fonts d'inspiració primordials del pintor Jordi Fulla d'ençà el seu primer viatge al Japó, l'any 2005. Deu anys més tard, Fulla torna a visitar el país nipó amb l'objectiu d'iniciar un nou projecte artístic, immers en els valors que sempre el van captivar de l'illa, i en contrast amb el seu imaginari de pintor occidental. D'aquí neix el projecte expositiu **Anatomia d'una illa a ulls clucs**, que es pot visitar a la **Sala Daura del Museu de Montserrat (MDM) fins l'11 de setembre**, i que s'ha gestat durant més de dotze mesos en estret diàleg amb el comissari de la mostra, Albert Mercadé, amb qui ha compartit pensaments, referències literàries, pictòriques, filosòfiques a través d'un intercanvi epistolar.

Jordi Fulla és un artista de carcassa occidental fascinat per la mirada oriental. L'ull d'occidental l'empeny com a artista a calcular, mesurar, reproduir, cartografiar, alterar. L'oriental, en canvi, el porta a buidar, suggerir i fusionar-se amb una natura que sempre l'ha meravellat des de la distància. A *Anatomia d'una illa a ulls clucs* Jordi Fulla ha mirat de capturar el punt de tensió estètica entre totes dues cultures. L'eix de l'exposició pivota entorn una gran instal·lació a l'espai central de la Sala Daura del MDM, en la qual l'artista ha recreat el que els japonesos anomenen com un *món flotant*: un indret indeterminat que congela un o diferents instants físics o mentals –un accident natural, una estranyesa de la natura, una impressió sublim. Pintures, escultures i dibuixos es condensen en aquest espai intermig, amplificador de moltes de les preocupacions inherents a l'artista: la dualitat entre artífici i natura, entre llum i fosc, entre realitat i ficció.

El dispositiu ideat per Jordi Fulla està basat en la seva obsessió natural per les illes: illes fredes (icebergs) i càlides (les volcàniques del Japó); illes humanes (les cabanes de pedra seca) o illes oceàniques (cartografiades a *Islands*). Illes, també, com a font de coneixement i misteri que poblen els imaginaris tant d'Occident –de l'illa *Utopia* de Thomas More a l'illa dels morts de Böcklin– com d'Orient –dels gravats de Hokusai als films de Kaneto Shindo. Per aquest motiu, Jordi Fulla ha encarat el projecte de Montserrat com si es tractés d'un viatge iniciàtic, en exploració d'una illa alhora estranya i remota. Tòtems, roques, illes, mars interiors, barrancs, icebergs... L'anatomia d'una illa traçada a palpentes, amb l'obscuritat pròpia del viatge espiritual que l'ha permès divisar tot un fecund món d'imatges de gran profunditat psicològica.

Jordi Fulla (Igualada, 1967)

Sortit de l'Escola Eina de Barcelona, compta amb una llarga trajectòria d'exposicions a l'Estat espanyol i a galeries i institucions estrangeres: a Tòquio i Fukuoka (Japó); Berlín, Colònia i Frankfurt (Alemanya); Chicago, Baltimore i Miami (EUA); París i Montrouge (França); Liverpool (Anglaterra); Amsterdam (Holanda); Torí i Milà (Itàlia); Lisboa (Portugal). Ha estat premiat en diversos certàmens i la seva obra forma part de prestigioses col·leccions.

A Jordi Fulla, quan li pregunten pel sentit de la seva pintura, diu “estar fent una cosa que no serveix per a res i en conseqüència esdevé tremendament útil”, irònic i contundent com un aforisme d'E. Cioran: “El fet que la vida no tingui cap sentit és una raó per viure, l'única en realitat”. La possibilitat d'escapatòria i profunda implicació que li proporciona la pintura és el motor que ha anat teixint la seva obra, el seu pensament i el seu temps vital des dels seus tallers del camp i de la ciutat.

Albert Mercadé (Barcelona, 1981)

És historiador i crític d'art. Doctor en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra, ha estat professor d'art modern a l'escola Eina i a la UPF. Des de l'abril de 2010 és director artístic de la Fundació Aranz-Bravo de l'Hospitalet de Llobregat. És autor del catàleg raonat de l'escultor Joan Rebull (Premi ACCA 2011) i de l'assaig “Matèria reservada. Artistes catalans i les biennal de Venècia” (Premi ACCA 2009, Grup 62). Ha comissariat exposicions a la Fundació Vila Casas, Fundació Palau, Fundació Apelles Fenosa, al Museu de Valls i a la Fontana d'Or de Girona. Al Museu de Montserrat va comissariar el 2014 l'exposició dedicada a Antonio Beneyto. Escriu regularment a la revista *Bonart*, *Serra d'Or*, al suplement Cultures de La Vanguardia i a Revista de Catalunya.
